

Konsernsjefen har ordet

2006 ble et meget tilfredsstillende år for TrønderEnergi-konsernet hva økonomisk resultat angår. Kompetente og innsatsvillige medarbeidere har bidratt vesentlig til dette. Ved inngangen til 2007 står vi foran store og interessante utfordringer. Økte krav til effektiv og god drift av de anlegg konsernet rår over vil fortsatt stå sentralt. Økt forbruk i Midt-Norge vil stille oss overfor nye utfordringer. Økning i det alminnelige forbruket og ny industrireising og industriutvikling bidrar vesentlig til dette.

Året har vært preget av spesielle hydrologiske forhold. Vi hadde lite snø gjennom vinteren. Tidlig avviklet snøsmelting kombinert med lite nedbør/tilsig gjennom sommeren fram til og med september ga oss svært høye priser og bekymringsfulle utsikter for vinteren 2006-2007. Vi fant liten trøst i det statistiske utfallsrommet for slutten av året, men da slo naturen til med meget store nedbørmengder. Så store nedbørmengder at det nærmest var umulig å forutse at dette kunne skje, nedbør og tilsig lå utenfor den statistikken som energiforsyningen har for en lang årrekke.

Bransjen har igjen ropt opp om en sannsynlig kraftkrise, og bransjen har blitt reddet av spesielle tilsigsforhold. Slik vil det ikke alltid kunne være. All statistikk tilsier at vi kan få en tørr høst etter en tørr vinter og en tørr sommer. Da har landet vårt et problem, dersom vi ikke fram til dette skjer, har sikret oss en større energitilgang gjennom bygging av ny kraftproduksjon, bygging av økt transportkapasitet internt i Norge og mellom Norge og nabolandene samt økt energieffektivitet og fleksibilitet i forbruket.

En annen løsning kan være at kraftkrevende industri, som følge av et høyere prisnivå for elektrisk kraft, ikke lenger blir regningssvarende og derfor tidvis eller på permanent basis finner å måtte avvikle virksomheten. Det er et scenario som gir dystre utsikter for mange lokalsamfunn, og det er i sin tur trolig bakgrunnen for at den muligheten sjelden omtales av våre mest sentrale energi- og industripolitikere.

Prognosen for Midt-Norge viser fortsatt at vi vil mangle 8-9 TWh fra slutten av 2008. Nye nettanlegg vil trolig komme etter 2012, men vi kan oppleve vanskelige år fram dit. Problemet er ikke lite, underskuddet er like stort som den samlede kraftproduksjonen i Nord- og Sør-Trøndelag i dag. Dette er kraftproduksjon som er bygd ut i løpet av mer enn 100 år med betydelig innsats fra eierne og fra samfunnet for øvrig.

Statnett har revidert sine anslag om kraftbalansen i det norske kraftsystemet som følge av forventningen om at vi har en permanent klimaendring på gang. Milde vintre skal bidra til lavere forbruk, mens økning i nedbøren skal øke produksjonsevnen i systemet. Det gjenstår å se om dette blir varig, om virkningen blir så stor som antatt, og om situasjonen i de tørreste årene finner sin løsning i denne mekanismen.

Det finnes en del fristilt kraft i Norge. Avvikling av kraftkrevende industri i Sogn og Fjordane gir mulighet for å bedre balansen i andre områder. For Norge samlet sett

har vi en utfordring. Vi har pekt på balansen i Midt-Norge som vanskelig, men det er vel egentlig Østlandet som har de største utfordringene. I Sogn og Fjordane finnes det i følge lokale aktører 6-7 TWh ledig kraft. Dette volumet kan øke etter hvert som Hydro Aluminium reduserer produksjonen i Årdal og Høyanger. Det mangler imidlertid tilstrekkelig transportkapasitet mellom Sogn og Møre. Statnett sier at en ny linje tidligst kan være på plass i 2012. Statnett arbeider med planer for å styrke forbindelsene mellom Møre og Romsdal og Sogn og Fjordane. En beslutning om bygging av en slik linje vil være kontroversiell, idet en linjetrase for en slik linje må krysse et svært vakkert fjord- og kystlandskap.

NVE er det organ som regulerer de naturlige monopolvirksomhetene i energiforsyningen. NVE fastsetter årlig en individuell inntektsramme for hvert nettselskap. Prinsippet er at nettselskapene ikke skal kunne justere tariffene for sitt forsyningsområde slik at de samlede inntektene overskrider inntektsrammen. Monopolvirksomhet må være gjenstand for kontroll og regulering, ordninger for regulering av en inntektsramme har eksistert siden 1997. Bransjen har gjennomlevd to femårsperioder under et reguleringsregime som i prinsippet har vært basert på selskapenes kostnader i en nærmere angitt tidligere periode. For perioden 2002-2006 var inngangsverdiene for beregning av kostnadsrammen fastsatt på bakgrunn av historiske kostnader/verdier selskapene erfarte i årene 1996-1999.

Vi har med stor forventning, spenning og et ikke ubetydelig element av skepsis, imøtesett resultatet av NVEs arbeid med det nye reguleringsregimet som skal gjelde fra (og med) 2007. Skepsisen har sitt fundament i de kommentarer som en for øvrig samlet nettbransje har gitt til de høringer NVE har avholdt kombinert med at vi har opplevd at NVE ikke har vist noen særlig vilje til å ta inn over seg bransjens samlede innstilling til det nye regimet. Dette må ikke forstås dit hen at nettvirksomhetene ikke har forståelse for at monopolaktivitetene må være gjenstand for regulering, men når selskapene overhodet

ikke kan kjenne seg igjen i modellene og ikke minst resultatene som modellene gir, er det noe som er prinsipielt galt.

Fra 2007 skal nettselskapenes inntektsrammer fastsettes årlig dels på bakgrunn av historiske kostnader i selskapet, og dels på bakgrunn av en kostnadsnorm som fastsettes av NVE. Normen vil være uavhengig av enkelt-selskapenes kostnader.

Jeg opplever at effektivitetsmålingen for regionalnettet i Sør-Trøndelag gir et for dårlig resultat. Basis er i hovedtrekk av vi skal ha for mange transformatorstasjoner og et for omfattende nett. Det kan godt tenkes at nettet ville ha sett annerledes ut dersom det hadde blitt bygd fra bunnen av i dag. Det nettet vi har, er imidlertid bygd i et samspill mellom nettvirksomheten i selskapet og konsesjonsgiver, som er NVE. Alle anleggsdeler har sin anleggs-konsesjon gitt av NVE og en vurdering av samfunnsnyttens skal ligge til grunn for konsesjonen. Jeg stiller derfor et stort spørsmålsteget ved NVEs vurdering. Er den rett, ligger ansvaret for det like mye på NVE som på vårt nettselskap.

Følgende forhold viser klart hvor skjevt dette har blitt: Dersom vi fjerner alle driftskostnadene for regionalnettet, vil vi oppnå et resultat på omkring 1 (100 % "effektiv"), noe som skal være en middelvei for selskapene framover. På tilsvarende måte må vi kutte 50 % av samme kostnader i distribusjonsnettet for at effektiviteten skal bli 100 %.

Ved beregning av referansekostnader/normkostnader for nettet vårt, har NVE i sin visdom funnet at det er mest naturlig å sammenligne nettet vårt i hovedsak med et noenlunde tilsvarende nett i det indre østlandsområdet. Det gjelder både regionalnettet og distribusjonsnettet. Jeg vil imidlertid hevde med tyngde at det skal godt gjøres å finne to områder som er mer forskjellig uten å gå til et rent byverk.

Intensjonen var at geografiparametre skulle kompensere for ulikhetene i klima/fysiske forhold. Vi opplever imidlertid at vi ikke får uttelling for dette. TrønderEnergi Nett AS forsyner 6 kommuner på kysten av Sør-Trøndelag (Osen, Roan, Åfjord, Agdenes, Hitra og Frøya). Til tross for dette får vi ingen uttelling av "geografiparameteren" som skal ta hensyn til kystnærhet. Derimot opplever vi at nettselskap langt inne i Trondheimsfjorden får kompensert for kystnærhet. Vi oppfatter at dette skyldes nettet i 3 "innlandskommuner" som fører til at gjennomsnittlig avstand fra kysten blir stor. Den ene av disse tre kommunene har for øvrig kystlinje mot Trondheimsfjorden. Mener virkelig NVE at et nett inne i landet kompenserer for de spesielle driftsforholdene vi har i værharde kyststrøk? Det vitner i hodet mitt om en fullstendig mangel på kunnskap om hva nett i kystnære områder er. Vårt klare syn er at modellen må endres slik at det nettet som befinner seg i en nærmere definert kystsone, betraktes separat i denne sammenheng.

Miljø blir en stadig viktigere faktor i vårt arbeid. Vi har satt i verk et arbeid med sikte på sertifisering etter miljønormen ISO 14001. Samtidig arbeides det mot en kvalitetsertifisering etter ISO 9001. Målet er at sertifisering skal være på plass mot slutten av 2007. I tillegg finner jeg det naturlig å nevne at TrønderEnergi garanterer overfor sine kunder at den energi de kjøper fra vårt selskap er miljøvenlig og forurensningsfri.

Arbeidsdagen i TrønderEnergi har gjennom året vært preget av konsernets primæroppgaver innen nett, produksjon og krafthandel en gros og detalj. Ut over de løpende oppgavene som organisasjonen ivaretar, er det videreført et meget omfattende arbeid med organisering og strukturprosesser. Arbeidet med ny verdiskapning og utnyttelse av konsernets finansielle løfteevne har blitt en stadig mer sentral del av virksomheten.

Rune Malmo

Vår første vindpark

Norges første, kommersielle vindmølle satte vi i drift på Frøya i 1986. Denne ble primært bygd for å høste erfaringer. Det skulle gå 20 år før vindkraft ble et aktuelt alternativ til alle andre energikilder.

Høsten 2006 satte vi i drift vindparken på Valsneset i Bjugn kommune. 5 vindmøller, med en navhøyde på 64 meter og en rotordiameter på 71 meter. Hver mølle har en installert effekt på 2,3 MW og utbyggingen har kostet 110 millioner kr.

Valsneset er regulert for industriformål og på sikt kan kraften som produseres her bli brukt i nærområdet. I dag forbinder et ledningsnett på 12,3 km møllene med Bjugn transformatorstasjon.

